

Te îndrăgostești de ideile ei

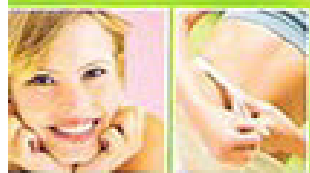
Ioana

**Salate
pline de
vitamine**

Puține calorii, gust deosebit P. 32-35

Rezultate rapide

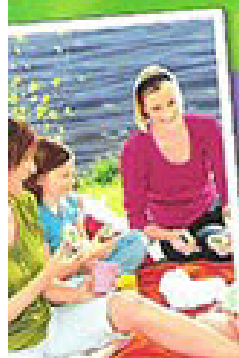
**Frumoase din cap
până-n picioare**

P. 24-26

**Nu este doar apanajul artiștilor
Cum să fim mai creativi
în viața de zi cu zi
Sfatul psihologului, exemple
de exerciții creative** P. 46/47

Magia pietrelor

Vibrațiile lor sunt bune
pentru corp și suflet P. 20/21

**Sfatul nostru
Invitație la picnic**
Cum să vă simțiți bine la iarbă verde P. 55

**Vacanțe de vis
Veliko Târnovo**
O destinație accesibilă P. 58/59

**Showbiz
Inimi frânte**
Primăvara despărțirilor P. 64/65

Boala sărutului

Mononucleoza, o afecțiune lipsită
de gravitate, dar care vă poate secătui

P. 40/41

1 948354 176339

„Am rămas aici, sunt pe sfert româncă”

România e sufletul meu!

„Cine muncește **numai pentru bani** nu cunoaște fericirea. În Franța nu am nimic, sufletul meu e în România. Am prins rădăcini aici, unde sunt fericită.”

(Anne Marie Rosenberg)

„Am prăjit mămăliga românească și am introdus în ea măsline și șuncă țărănească afumată. Li caut vinul potrivit.”

Nu și-a dorit să facă avere. Nu și-a dorit să continue afacerea familiei începută în urmă cu 12 generații. Nu și-a ascultat părinții. Și-a ascultat inima.

Anne Marie Rosenberg s-a născut în Franța, într-o familie care deținea de 12 generații secretul producerii șampaniei. „Mi-am spus că este mai bine să fac altă meserie. Nu am crezut că fiii trebuie să urmeze toate sfaturile părinților. Aș putea să spun că, după 20 de ani, am ajuns să îmi ascult părinții într-un fel anume. Nu am ajuns să mă ocup de afacerea lor, dar produc vinuri. Aici, în România.

Dacă există o soartă căreia nu poți să i te sustragi, vei ajunge să și-o cunoști și să și-o împlinești. Când copiii

nu fac ce își dorește părinții, nu ar trebui să ne supărăm pe ei, ar trebui să-i sprijinim să meargă în viață cu încredere pe picioarele lor. Ca părinți, nu trebuie să ne gândim la averea sau tradiția familiei, trebuie să ne gândim la copiii noștri. Cu inima.

Am urmat cursurile unei universități, specializându-mă în limba franceză și în limbi străine. Dar nu mi-am dorit să ajung la catedră. Lipsa răbdării sau lipsa vocației, nu știu ce m-a îndreptat pe alt drum. M-am hotărât să îmi caut un loc de muncă în care să îmi folosesc cât mai bine cunoștințele de limbi străine. Am început să lucrez pentru un centru de cercetare în domeniul siderurgiei, unde comunicarea cu exteriorul era destul de limitată. Serviciul de comunicare

Însemna mai mult comunicare internă. Mi-am spus, după câțiva ani, că nu este locul ideal pentru mine.

Am început să fac jurnalism. M-am întors la universitate, unde am început să predau jurnalism și management jurnalistic. În paralel am făcut cunoștință – teoretică – cu vinul, m-am specializat ca jurnalist în vinuri. Alina și învățând tot mai mult despre vin, m-am simțit tot mai atrasă de vin și de știința care îl înconjoară. Din punct de vedere intelectual, nu a fost o plăcere deosebită, dar am acumulat cunoștințe. Am o diplomă de specialist, eliberată de OIV (Oficiul Internațional al Viei și Vinului).

Într-o zi, am plecat cu un grup de

„Ieși în uliță și te vei îndrăgosti de locul acesta“

studenți pe teren. Am făcut un studiu practic de marketing al vinului în 12 țări, printre care și România. Făceam vizite la producători și degustări. La Iași am cunoscut un mare specialist oenolog și... mi-am schimbat viața. Putem să greșim în viață dar, vine un moment când trebuie să facem ceva ca să fim mulțumiți de noi. Și am ales să rămân în România, să fac o afacere. De ce în România? Pentru că sunt pe sfert româncă. Am un bunic care s-a născut în România.

Nu am ales de la început România din cauza comunismului și a mentalității pe care au lăsat-o comuniștii în urma lor. Dar rădăcinile pe care le ai în suflet își caută un pământ al lor indiferent de voința noastră. Vinuri bune sunt și în Transilvania, și în Moldova. Eu am ales Dobrogea datorită confortului pe care ți-l dă vremea. Este caldă, plăcută, ca o mângâiere. Trebuie să ieși cel puțin o dată în uliță, să simți adierea blândă a brizei și te vei îndrăgosti iremediabil de locurile acestea.

„În curte era un porumbar (astăzi am construit unul nou). Simțeam că porumbeii mă vor ajuta“

Eram cu studenții în drum spre litoral, când am văzut o clădire cu un aspect trist. Avea o frumusețe aparte și am dorit-o. În curte era un porumbar (astăzi am construit unul nou). Când am văzut porumbeii în curtea cuprinsă de o pace desăvârșită, mi-am spus că trebuie să cumpăr proprietatea. Simțeam că, să nu zămbiți, porumbeii mă vor ajuta să reușesc.

Fiecare vie crește pe un anumit tip de sol și are nevoie de anumite condiții meteorologice. Am făcut analiza solului, m-am documentat în privința evoluției cliimei. Am avut ideile mele despre ce doream să plantez, dar am renunțat. Am plantat ce mi-au spus specialiștii.

Am un avantaj foarte mare: via mea este mică și poate fi îngrijită manual. Sunt o producătoare de nișă, care produce vin ecologic. Am pornit la drum vrând să obțin un vin pe care l-aș bea cu plăcere dacă aș fi consumator. Am realizat un spațiu de cazare elegant, discret, cald și lipsit de opulență, în care eu personal mă simt bine. Am o bucătăreasă din Franța. Este patroana. Îmi face plăcere să le gătesc și să le povestesc oaspeților mei mâncarea pe care o gătesc. România are o bucătărie extraordinară. Este atât de plăcut să asortezi mâncărurile cu diferite vinuri. Păcat că românii își abandonează bucătăria tradițională.”

Reportaj de Cristian Ionașcu

Ioana Prețul împlinirii...

Dincolo de bani, marea investiție o reprezintă încrederea în visul ei...

■ **...și în oameni** Am investit încredere în mine și în oamenii pe care i-am găsit aici, timp, răbdare și bani. Deși este o afacere mică, investiția, inclusiv micul proiect din acest an, va depăși 1 milion €.

■ **Istoria:** „Clos” este un cuvânt care provine din Burgundia. Pământul nu este așa de fertil și de bun precum cel din România. În fiecare an, fierul plugului scotea pietre din pământ. În timp, s-au strâns cantități mari. Singura

utilitate pe care le-au găsit-o fermierii a fost să își împrejmuiască fermele cu ele. „Clos” desemnează gospodăria împrejmuțată cu un astfel de zid.

■ **Turismul oenologic:**

„Am avut ideile mele, dar am plantat ce mi-au spus specialiștii”

În America am avut contact cu turismul oenologic. Este o industrie Podgorii mari cu spații de cazare impresionante. Totul pare supradimensionat. M-am gândit să realizez în România un turism oenocultural de relaxare.

■ **Franța și vinurile străine:** În Franța am avut un magazin în care comercializam vinuri străine. Era un magazin mic, în care aveam timp să discut cu clienții. La început mi s-a reproșat că aduc în Franța vinuri străine. Îmi întrebam clienții dacă pleacă în străinătate cu vinuri „de acasă” sau descoperă țara și vinurile locale.

■ **Dacă nu iubești țara asta, birocrația te omoară:** Nimeni nu înțelegea la început – probabil nici azi nu au înțeles – de ce am făcut o fermă de câteva hectare. Pentru ce îmi trebuia ferma? Indiferent de afacerea pe care o ai, dacă vrei să lucrezi în legalitate, începi o nouă afacere: producerea de acte, cereri, avize, studii, aprobări, analize, expertize, până când ajungi să uiți pentru ce ai început să produci hârtiile.